Wychodzi dwa razy na tydzień

KORRESPONDENT

przy Gazecie Warszawskiéj.

HANDLOWY, PRZEMYSŁOWY I ROLNICZY.

DNIA 19 LUTEGO. № 15 ROK 1851.

PRZEPISY

O OBRĘBIE 21-WERSTOWYM NADGRANICZNYM OD PRUSS I AUSTRJI.

Oddział 1szy.

O kwalifikacji Żydów do zamieszkiwania w miastach i wsiach, w obrębie 21-wierstowym nadgranicznym leżących.

§ 1. Prezydenci i Burmistrze miast, tudzież Wójci Gmin, przystąpią niezwłocznie do uformowania, na podstawie ksiąg ludności przez siebie wprowadzonych, spisów Starozakonnych, stale w miastach i wsiach obrębu 21-werstowego zamieszkałych, wraz z familjami, poszczególniając wiek, płeć i zatrudnienie wszystkich osób, spisami obejmowanych.

§ 2. Spisy te, w trzech exemplarzach uformowane, i przez Naczelników Powiatowych poświadczone, zachowane być winny: jeden na gruncie, drugi w Biurze Naczelnika Powiatu, trzeci w Rządzie Gubernjalnym, i służyć będą za zasadę do uważania objętych niemi Starozakonnych za wykwalifikowanych do zamieszkiwania w obrębie 21 werstowym.

§ 3. Zaopatrywanie się corocznie przez starozakonnych, we wsiach obrębu 21-werstowego zamieszkałych, w świadectwa Wójtów Gmin, dowodzące, iż nie ulegali zarzutowi defraudacji, i pozyskiwanie szczególnych zezwoleń od Kommissji Rządowéj Przychodów i Skarbu na pozostanie w tymże obrębie przez rok jeden, miejsca mieć nadal nie będzie;—natomiast, zamieszczenie w spisach normalnych, objęcie księgami stałéj ludności i posiadanie książeczki legitymacyjnéj, która nie inaczéj jak na podstawie księgi ludności może być wydawaną, uważane będzie za dostateczny dowód do zamieszkiwania starozakonnym w obrębie 21-werstowym, skoro posiadać będą kwalifikację, o jakiéj mowa w paragrafie następującym.

§ 4. Żaden Żyd nie może zamieszkiwać we wsiach obrębu 21 werstowego, ani być objętym spisami, jeżeli nie udowodni:

A) że się trudni uprawą roli sam lub przez czeladź swojego wyznania;

B) że ma inne pozwolone zarobkowanie, jako-to:

a) Stałą służbę.

b) Rzemiosło lub fabrykę jaką.

c) Pacht krów.

d) Gorzelnictwo lub piwowarstwo za konsensem.

C) Że w obrębie 21-werstowym ciągle zamieszkiwał.

§ 5. Żydzi, nie posiadający więcéj roli nad ogród, tudzież nie uprawiający roli własnym sprzężajem, nie uważają się, w stosunku do punktu A, za posiadających kwalifikację do zamieszkiwania w obrębie z powodu uprawy roli.

§ 6. W stosunku do ustępu *a*, za stałą służbę nie uważa się nauczycielstwo dzieci, służba za pisarzów przy fabrykach, faktorstwo i wyrobnictwo.

§ 7. Za kwalifikujących starozakonnych do zamieszkania na wsiach w obrębie 21-werstowym, według ustępu *b*, uważają się następujące rzemiosła i zatrudnienia: kowalstwo, bednarstwo, tkactwo, strycharstwo, garbarstwo, młynarstwo, folusz, smolarstwo, węglarstwo. Za niewłaściwe dla wsi, a tém samém za niekwalifikujące starozakonnych do zamieszkiwania we wsiach nadgranicznych, rzemiosła i zatrudnienia uważają się: krawiectwo, stolarstwo, czapnikostwo, kuśnierstwo, szewctwo, mydlarstwo, i inne rzemiosła, miastom właciwe, niemniéj dzierżawa obrokowego po wsiach, zaprawienie słodów i trudnienia się drobną rzezią na koszer.

§ 8. Starozakonni, którzy wyrokami Władz Sądowych na wyrugowanie z obrębu 21-werstowego w głąb kraju skazani zostali, niemogą być zamieszczeni w spisach stałéj ludności i jako nie posiadający prawa, winni być niezwłocznie wydeportowani, jeżeli to dotąd nie nastąpiło.

§ 9. Starozakonnych, skazanych, jak wyżéj, na wyrugowanie z obrębu 21-werstowego, Rządy Gubernjalne uformują z akt właściwych listę imienną, przeznaczą im mieszkanie stałe w głębi kraju, polecą Władzom Policyjnym wydoportować ich i dopilnują skutku; żeby zaś wydeportowani Starozakonni nie mogli w przyszłości wciskać się do obrębu 21-werstowego i dopuszczać się na nowo defraudacji dla interesu Skarbu Cesarstwa szkodliwych. Rządy Gubernjalne listy tych Starozakonnych, jako-też i dawniéj wyrugowanych, z wymienieniem, na mocy jakiego wyroku sądowego zostali skazani na wyrugowanie, przeszlą Naczelnikom Okręgów Celno-Pogranicznych.

§ 10. Od wyrugowania obecnie z obrębu 21-werstowego wyłączają się tacy Starozakonni, którzy za defraudacje celne, konsumcyjne loteryjne, koszerne, tabaczne i solne, skazani zostali decyzjami Władz Administracyjnych na deportacją, a dotąd nie zostali wyrugowani. Ci starozakonni mogą być objęci spisami, o których w § 3-cim mowa. Starozakonni wszelako, za decyzjami Władz Skarbowych już wyrugowani, nie mogą być spisami objęci i w obręb powracać.

Oddział 2gi.

O przesiedleniach Starozakonnych w obręb 21-werstowy i w samym obrębie.

§ 11. Przesiedlanie się Starozakonnych na stałe zamieszkanie do wsiów i miast, w obrębie 21-werstowym z głębi kraju pod żadnym pozorem nie jest dozwolone.—Atoli żydówkom, za mąż do miast i wsiów położonych w tymże obrębie idącym, osiedlanie się tamże nie ma być tamowaném.

§ 12. Starozakonni z miast w obrębie położonych nie mogą uzyskiwać pozwoleń do zamieszkiwania we wsiach tegoż obrębu, wyłączając takich, którzyby udowodnili kwalifikacją, punktem 4 objętą.

§ 13. Starozakonnym, zamieszkałym we wsiach obrębu pogranicznego, mogą być udzielane przesiedlenia do miast nadgranicznych; również przesiedlenia z wsi do wsi i z miast do miast nie powinny być tamowane.

Oddział 3-ci.

O przebywaniu czasowém Starozakonnych w obrębie 21-werstowym nadgranicznym.

§ 14. Starozakonni, w głębi kraju zamieszkali, nie inaczéj udawać się mogą na pobyt czasowy do miast i wsiów obrębu 21-werstowego, jak za oddzielnemi świadectwami Władz miejscowych Policyj

nych, czyli paszportami; zaś Wójci Gmin, Prezydenci i Burmistrze miast, nie inaczéj mają udzielać żydom paszporta takowe, jak za powzięciem przekonania o nieodzownéj potrzebie pobytu tamże żyda, starającego się o paszport.

§ 15. Świadectwo Władz Policyjnych czyli paszporta obejmować winny: rysopis osoby, tudzież wyszczególnienie miasta, wsi, lub innéj posiadłości i w jakim interesie udaje się.

§ 16. Paszporta mogą być wydawane najdłużéj na miesięcy trzy. Jeżeliby zaś Starozakonny miał nieodzowną potrzebę pozostać dłużéj w obrębie nad czas świadectwem zakreślony, w takim przypadku, może mieć raz jeden prolongowany paszport do trzech miesięcy najdaléj; lecz nie inaczéj, jak za udowodnieniem konieczności dłuższego pobytu świadectwem Władzy, pod któréj jurisdykcyą w obrębie przebywa.

§ 17. Starozakonni, stałe zamieszkanie w obrębie 21-werstowym mający, mogą udawać się z miast do miast i z wsiów do wsiów, lecz nie inaczéj, jak po udowodnieniu poprzednio nieodzownéj potrzeby przed Burmistrzem lub Wójtem Gminy, i po uzyskaniu oddzielnego na każdy raz świadectwa czyli paszportu.

§ 18. Starozakonnym, tak z głębi kraju do obrębu 21-werstowego za świadectwami udającym się, jak również tamże stale zamieszkałym, wolno przechodzić wszędzie temi-samemi drogami, które dla ogółu mieszkańców nie są wzbronione.

Oddział 4ty.

O karach za tolerowanie obcych Starozakonnych w obrębie 21-werstowym i za udzielanie tymże nieprawnych paszportów.

§ 19. Prezydenci i Burmistrze miast, tudzież Wójci Gmin, mają obowiązek przestrzegania, pod odpowiedzialnością, ażeby żaden Starozakonny, który nie posiada zupełnéj kwalifikacyi do zamieszkiwania w obrębie 21-werstowym od granicy, tamże cierpianym nie był.

§ 20. Wójt Gminy, któremuby udowodnioném zostało, że bezprawnie toleruje zamieszkanie we wsi, do jurisdykcyi jego należącéj, położonéj w obrębie 21-werstowéj, żyda, żadnego tytułu do zamieszkiwania tamże nie mającego, za dostrzeżone pierwsze tego rodzaju uchybienie, poniesie karę rub. sr. 3 kop. 75, za drugie rs. 7 kop. 50, za trzecie zaś i dalsze po rs. 15,—z których pierwsza połowa dla Skarbu, druga zaś dla właściwego denuncjanta zapewnia się; tejże samej karze ulegnie Wójt Gminy, któryby wydał nieprawne świadectwo, czyli paszport żydowi do miejsc w obrębie 21-werstowym położonych.

§ 21. Prezydenci i Burmistrze miast, którzyby się dopuścili udzielenia żydom nielegalnego paszportu do obrębu 21-werstowego, odsyłani będą do odpowiedzialności Sądowéj, dla wymierzania na nich kary artykułem 655 Kodexu Kar Głównych i Poprawczych wskazanéj; za tolerowanie zaś w mieście żyda, żadnego tytułu do przebywania w obrębie 21-werstowym nie mającego, również oddani będą pod Sąd dla wymierzenia na nich kary art. 344 tegoż Kodexu wskazanéj.

Oddział 5ty.

O żydach przestępujących przepisy, odnoszące się do obrębu 21-werstowego.

§ 22. Żyd w przestrzeni 21-werstowéj od granicy na wsi lub w mieście zamieszkały, któryby nie udowodnił tytułu prawnego tamże przebywania, niezwłocznie, jeżeli obcy, za granicę, jeżeli krajowiec, w głąb kraju ma być wytransportowany.

§ 23. Ponieważ art. 916 Ustawy Celnéj stanowi karę na tych, którzy zostawszy za wyrokiem Sądu za obręb 21-werstowy wydaleni, samowolnie doń powracają, jak również i na mieszkańców, dających świadomie przytułek takim osobom; w tych więc przypadkach, Prezydenci i Burmistrze w miastach, a Wójci Gmin we wsiach, za powzięciem o tém wiadomości, spisywać winni protokół, szczegóły popełnionego wykroczenia obejmujący, wyprowadzić śledztwo i przedstawić Naczelnikowi Powiatu, dla odesłania Sądowi celem wymierzenia na na winnych kary Ustawą Celną wskazanéj.

§ 24. Wójci Gmin, Prezydenci i Burmistrze miast, w zastosowaniu się do art. 915 Ustawy Celnéj dla Królestwa Polskiego wydanéj, przy przedstawieniu do wydalania za obręb ludzi podejrzanych o defraudacyę, obowiązani są, po spisaniu protokółów, szczegóły powziętych podejrzeń obejmujących, dołączać takowe Naczelnikom Powiatowym, a ci przedstawiać je winni Rządom Gubernjalnym do decyzyi. W razie niepoprzestawania na takowéj decyzyi, wolno będzie stronom, w drodze rekursu, odwoływać się do Kommissji Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Zatwierdzono na posiedzeniu Rady Administracyjnéj, w Warszawie dnia 9/21 stycznia 1851 roku.

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu (podpis.) *T. Le-Brun.*

UPRAWA BURAKÓW

w kraju pruskim, w okolicah Magdeburga, opisana w styczniu 1851.

(Ciąg dalszy).

§ 6. *Robocizna ręczna.* Robotników w części tylko dostać można na miejscu. Rzadko gdzie mogą wydołać robocie miejscową ludnością i muszą przyzywać pomocy z okolicznych miejsc, w miarę potrzeby. Dla tego też płaca bardzo jest zmienną i jednoczesne żądanie dwóch konkurujących gospodarstw bardzo ją podwyższa; w takim zaś razie odpowiedniejsze urządzenie skutkuje więcéj niż podwyższenie płacy; i tak naprzykład, dzienna wypłata zaraz w polu obcym robotnikom jest nader wabiącą. Obok udzielonéj strawy gotowanéj i mieszkania, złp. 1 dla kobiet uważa się za zapłatę umiarkowaną.

Pomimo wygórowanéj płacy i dobrego jadła i u nas zaledwie znanego udzielania pościeli, mieszkania i t. d. częstokroć użalają się na czeladź.—Parobek do koni bierze, oprócz rocznych zasług około 200 złp. stół i pościel, co wszystko najmniéj na 400 do 500 złp. cenić można.—Częstokroć przy trudności znalezienia parobków, przyjmują tam do koni najemników za 10 do 13 złp. płacy tygodniowéj, bez stołowania.

§ 7. *Narzędzia rolnicze.* Najwięcéj używa się tam pługa zwyczajnego, z prostą drewnianą odkładnicą; wprawdzie jest on niedogodny, lecz przy ziemi bardzo łatwo uprawiającéj się, ta niedogodność nie daje się czuć; walce z téj saméj przyczyny bardzo są lekkie; brony zawsze z żelaznemi zębami.

Pomiędzy szczególne narzędzia liczy się tam: tak nazwany pług do uprawy buraków *(Zuckerbaupflug)*. dobre narzędzie, 4 wołmi zaprzężone, bróżdę 12 calową wyorujące; Pług podskibowy i pług do podorywania, bardzo upowszechniony.—Ekstyrpatorów używają tam zwykle, a są one zaopatrzone w zakrzywione zęby i mają pierwszeństwo nad dawniejszemi, o tak nazwanych nogach gęsich *(Gänzefüsse)*.

Koszta przysposobienia wszystkich narzędzi i inne uboczne wydatki bardzo tu są wysokie; np. wóz parokonny kosztuje do 100 talarów, tak, że wszelkie roczne wydatki na parokonny sprzężaj do 3000 złp. wynoszą.

§ 8. *Mierzwienie.* O mierzwieniu gruntu pod buraki nie da się szczegółowa uczynić wzmianka, ponieważ różne gospodarstwa, częścią dla kolei ziemiopłodów, (rotacji) częścią z innych przyczyn, zniewolone są do oddzielnego postępowania.

To, co tu powiedziano, ściąga się jedynie do ogólnych zasad, w wspomnionéj prowincji przyjętych.

Mierzwienie przed zimą służy pod buraki, albo pod jęczmień, który tylko po zostających na połowie mierzwy burakach następuje. Chociaż wiele fabryk wyłącznie w jedném i tém samém polu buraki sadzą, albo przynajmniéj co lat dwa do ich uprawy wracają; w razie pierwszym prawie rok rocznie mierzwią, przyczém skoncentrowane części mierzwy, jako to mąka kościana, guano i odpadki od fabrykacji cukru i t. d. pierwszeństwo mają, i wielorako użytecznemi się stają; a w drugim razie, pod jęczmień, po którym buraki następują, obfitą mierzwę stajenną używają, jednak, szczególniéj w takich gospodarstwach, w których uprawa buraków do zaprowadzonéj rotacji należy, mierzwienie pod kartofle, żyto, a nawet groch, uważane jest za korzystne, ponieważ buraki najwięcéj nabywać mają części cukrowych, kiedy się jako tak zwany plon wychodowy *(Austragefrucht)*, to jest w ostatnim roku, bezpośrednio przed nowém mierzwieniem sadzą.

Że jednak świeża mierzwa stajenna bezpośrednio pod buraki, nawet na wiosnę, krótko przed porą siewu wywożona, w wielu wypadkach jedynym jest środkiem do uzyskania z pewnością obfitego plonu, o tém najzupełniéj się przekonano w okolicach Magdeburga.

Im więc grunt obfituje w ziemię czarną, tém mniéj wymaga świeżego mierzwienia, które tém szkodliwszy wywiera wpływ na rodzaj buraków.—Czém lichszy jest grunt, tém bardziéj staje się świeże mierzwienie koniecznością pod buraki, i tém mniéj ucierpi przy takowém rodzaj buraków, czego nawet w naszym kraju dostateczne i przekonywające są przykłady.

Gdy na gruncie w dobréj sile rodzajnéj będącym, zdarza się, że w skibach, po długim przeciągu czasu, chociaż nie zakwaszone, to przecież pewno trudne do rozdzielania części czarnéj ziemi zbierają się, niektórzy gospodarze w okolicy Magdeburga używali z pomyślnym skutkiem, w takich wypadkach, wapna do uprawy pól pod buraki przeznaczonych, biorąc do 40 korcy na morg polski; co przy tanności wapna w tamtéj okolicy nie więcéj jak 120 złp. kosztuje. Buraki na takich polach zebrane doskonałego mają być rodzaju. Dla naszych producentów buraków, radziłbym bardziéj użycie zwyczajnéj mierzwy, jak wapna, raz, że u nas w wielu okolicach mierzwa ta przez kupno słomy i siana bardzo tanio może być otrzymaną; a powtóre, że wapno mierzwy nie zastąpi, lecz takową w zwęglonym stanie, jeżeli w ziemi się znajduje, tylko roztwarza, rozdziela, to jest do łatwiejszego spożycia dla roślin przysposabia.

Jak wielką w okolicy Magdeburga ma wartość produkcja mierzwy, przekonać się można z następnego oświadczenia znanéj osoby, »że wszystką kupuję słomę, po umiarkowanéj cenie, płacąc od 5 do 6 talarów za kopę, około 1200 fun. i przerabiam ją za pomocą bydła na mierzwę.«

Guano i podobne rodzaje mierzwy kładzie się wraz z nasieniem w dołek; 1 centnar na morg polski okazuje nadzwyczajny skutek; i ten sposób mierzwienia pewno jest najprościejszy i najtańszy bo nim grunt słabą siłę wegetacyjną mający, w braku mierzwy stajennéj polepszyć i obfity zbiór buraków zyskać można.

(Dalszy ciąg nastąpi).

TABELLA JARMARKÓW.

(Ciąg dalszy).

Gubernja Lubelską.

Powiat Krasnostawski.

Chełm, jarmarków 6, we Wtorki. 1) po Zwiast. N. P. Marji podług starego kal., czyli po dniu 25 marca (6 kwietnia), 2) po ś. Mikołaju podług star. kal., czyli po dniu 9|21 maja, 3) przed św. Janem podług now. kal., czyli przed d: 12|24 czerwca, 4) po Narodz: N. P. Marji podług st. kal., czyli po dniu 8|20 września, 5) po Opiece Matki Boskiéj podług star. kal., czyli po dniu 1|13 października, 6) po ś. Andrzeju Apost. podług now. kal., czyli po d. 18|30 list.

Gorzków, jarmark 1, we Wtorek po św. Stanisławie, czyli po dniu 26 kwiet. (8 maja).

Izbica, jarm. 6, we Wtorki, podług nowego kalen. 1) po 3ch Królach, czyli po dniu 25 grudnia (6 stycznia), 2) po św. Kazimierzu, czyli po dniu 20 lutego (4 marca), 3) po św. Antonim, czyli po dniu 1|13 czerwca, 4) przed św. Idzim, czyli przed dniem 20 sierpnia (1 września), 5) po św. Franciszku Seraf., czyli po dniu 22 września (4 października), 6) przed św. Mikołajem, czyli przed dniem 24 list. (6 grudnia).

Krasnystaw, jarmarków 6, we Wtorki, wszystkie podług n. kal. 1) po Oczysz. N. P. Marji, czyli po dniu 21 stycznia (2 lutego), 2) po Zwiastowaniu N. P. Marji, 3) po św. Piotrze i Pawle, czyli po d. 17|29 czerwca, 4) po św. Annie, czyli po 14|26 lipca, 5) po św. Michale, czyli po dniu 17|29 września, 6) po Niepokal: Pocz; N. P. Marji, czyli po dniu 26 list. (8 grudnia).

Pawłów, jarmarków 6, 1) we Wtorek po Zwiast. N. P. Marji, podług now. kal., 2) po Opiece św. Józefa podług star. kal., czyli po dniu 4|16 kwietnia, 3) po Zielonych Świątkach podług now. kal., 4) po Bożém Ciele podług now. kal., 5) po Wniebowz: N. P. Marji, podług star. czyli po dniu 15|27 sierpnia, 6) po św. Barbarze podług star. kal., czyli po dniu 4|16 grudnia.

Rejowiec, jarm. 6, 1) w Poniedz. po św. Konstancji podług n. kal. czyli po dniu 6|18 lutego, 2) w Poniedz. przed św. Jerzym podług star. kal., czyli przed dniem 23 kwietnia (5 maja), 3) we Srodę po Zielonych Świątkach podług star. kal., 4) we Srodę po Wniebowz: N. P. Marji podług star. kal., czyli po dniu 15|27 sierpnia, 5) we Srodę po św. Michale podług st. kalen. czyli po dniu 8|20 list. 6) we Srodę przed św. Tomaszem podług now. kal. czyli przed dniem 9|21 grudnia.

Turobin, jarm. 6, we Wtorki, wszystkie podług now. kal. 1) po Nawróceniu św. Pawła, czyli po dniu 13|25 stycznia, 2) po św. Józefie, czyli po dniu 7|19 marca, 3) po św. Wojciechu, czyli po d: 15|23 kwietnia, 4) po św. Trójcy, 5) po ś. Rochu, czyli po dniu 4|16 sierpnia, 6) po św. Jadwidze, czyli po dniu 3|15 października.

Wojsławice, jarm. 6, we Srody. 1) po św. Józefie podług now. kal. czyli po dniu 7|19 marca, 2) przed św. Janem Chrzci. podług now. kal., czyli przed dniem 12|24 czerwca, 3) po św. Eljaszu podług star. kal., czyli po d. 20 lipca (1 sierpnia), 4) po Narodz: N. P. Marji podług n. kal., czyli po dniu 27 sierpnia (8 września), 5) po św. Michale podług now. kal., czyli po d. 17|29 września, 6) przed ś. Katarzyną podług star. kal., czyli przed dniem 24 list. (6 grudnia).

Żółkiewka, jarm. 6 w Poniedz: wszystkie podług now. kal., 1) po św. Dominiku, czyli po dniu 23 lipca (4 sierpnia), 2) przed św. Idzim, czyli przed dniem 20 sierpnia (1 września), 3) przed św. Szymonem i Judą, czyli przed d. 16|28 paźdz., 4) po św. Marcinie, czyli po dniu 30 paźdz. (11 listopada), 5) po św. Katarzynie, czyli po dniu 13|25 list., 6) przed św. Tomaszem Apost., czyli przed d. 9|21 grud.

Powiat Hrubieszowski.

Dubienka, jarmar. 2, we Wtorki, obadwa podług star. kal., 1) po 3 Królach, czyli po dniu 6|18 stycznia 2) po Zielonych Swiątkach.

Grabowiec, jar. 6, we Wtorki. 1) po ś. Weronice, p. n: k., czyli po d: 1|13 stycz, 2) po ś. Lambercie, czyli po d. 4|16 kwiet. 3) po ś. Zofi podług n. kal., czyli po d. 3|15 maja, 4) po N. P. Marji Szkaplerznéj podług n. kal. czyli po dniu 4|16 lipca, 5) po Narodz. N. P. Marji podług st. kal., czyli po dniu 8|20 września, 6) po Wszystkich Swiętych p. n. kal., czyli po dniu 20 paźdz. (1 list.).

Hrubieszów, jarm. 6, we Wtorki, wszystkie podług now. kal., 1) po Nawróc: ś. Pawła, czyli po dniu 13|25 stycz. 2) po św. Józefie, czyli po dniu 7|19 marca, 3) po św. Stanisławie, czyli po d: 26 kwiet. (8 maja), 4) po ścięciu ś. Jana, czyli po dniu 17|29 sierpnia, 5) po św. Mateuszu, czyli po dniu 9|21 września, 6) przed ś. Szymonem i Judą, czyli przed dniem 16|28 października.

Komarów, jarm. 6, w Poniedz. 1) po Srodopościu podług now. kal. 2) po św. Trójcy p. n. kal. 3) przed ś. Janem Chrzcz: p. n. kal. czyli przed d. 12|24 czerwca; 4) po Wniebowz: N. P. Marji p. st. k. czyli po dniu 15|27 sierpnia, 5) po św. Michale p. n. k., czyli po d: 17|29 września, 6) po Wszystkich Swiętych p. n. k., czyli po d. 20 paźdz. (1 listopada).

Krylów, jarm. 6, we Wtorki, wszystkie podług star. kal., 1) po 3ch Królach, czyli po d. 6|18 stycznia, 2) po Srodopościu, 3) przed św. Jerzym, czyli przed d: 23 kwiet. (5 maja), 4) po ś. Piotrze i Pawle, czyli po d. 29 czerwca (11 lipca), 5) po Narodz: N. P. Marji, czyli po dniu 8|20 września, 6) po ś. Andrzeju, czyli po dniu 30 list. (12 grudnia).

Łaszczów, jarm. 6, we Wtorki. 1) po Nowym Roku podług st. kal., czyli po dniu 1|13 stycznia, 2) po Oczysz: N. P. Marji, podług now. kal., czyli po d: 21 stycznia (2 lutego), 3) po Zielonych Swiątkach podług st. kal., 4) po św. Piotrze i Pawle, p. star. kal. czyli po dniu 29 czerwca (11 lipca), 5) po św. Michale p. n. k., czyli po d: 17|29 września, 6) po św. Marcinie p. n. k., czyli po dniu 30 paźdz. (11 listopada).

Tyszowce, jarm. 5, we Srody, wszystkie podług now. kal., 1) po 3ch Królach, czyli po dniu 25 grudnia (6 stycznia), 2) po ś. Sta-

nisławie, czyli po dniu 26 kwietnia (8 maja), 3) po ś. Dominiku, czyli po dniu 24 czerwca (6 lipca), 4) po Podwyż: św. Krzyża, czyli po d: 2[14 września, 5) po św. Leonardzie, czyli po dniu 25 paźdz. (6 list.).

Uchanie, jarm. 6, we Wtorki. 1) po Oczyszcz: N. P. Marji, podług st. kal., czyli po dniu 2[14 lutego, 2) po ś. Wojciechu p. n. k., czyli po d: 11[23 kwietnia, 3) po Zielonych Swiątkach p. star. kal. 4) po św. Piotrze i Pawle p. st. k., czyli po d. 29 czerwca (11 lipca), 5) po Wniebowz: N. P. Marji, p. n. k., czyli po d. 3[15 sierpnia 6) po ś. Dymitrze p. st. kal., czyli po dniu 26 paźdz. (7 listopada).

(Dalszy ciąg nastąpi)

WIADOMOŚCI HANDLOWE.

ZBOŻE.

Gdańsk 15 lutego. Handel zbożowy w Anglji podług ostatnich doniesień nie wyszedł z dawnego odrętwienia i ceny pszenicy w wyższych gatunkach pozostały te same. Pośledniejsze zaś wilgotne, tak krajowe jak i zagraniczne zboże z małém tylko zniżeniem znajdowało odbyt. Angielskie ziarno w ogólności w bardzo słabéj przybywało kondycji i w znacznéj części z tego powodu nie mogło być sprzedane.

Cały tygodniowy dowóz składał się:

	Pszen.	jęcz.	słodu,	owsa,	żyta	bobu	groch	wyki	sie.	ln.	kon.
z kraju	4336	6855	14657	11760	—	—	1939	—		—	—
z zagran.	7761	16275	—	19374	—	—	1046	—		937	—

Mąki z kraju cent. 7,327 z zagranicy 23,420.

Z przyjemnością uważano zmniejszenie dowozu francuskiéj mąki,--o ile wiadomo do nowych ekspedycji nie przysposabiano się we Francji.

W Ameryce, jak donoszą listy z 29 stycznia, ceny się trzymały i wywóz ograniczał się do małych partji, które z nader niskim frachtem, 6 den. za baryłkę (1 złp. za 196 funt.) do Anglji z Nowego Yorku wysłane być mogły.

We Francji, oraz we wszystkich Belgijskich, Hollenderskich i Niemieckich portach, żaden fakt nowy na pozycję targów zbożowych nie wpłynął.

Na naszéj Gdańskiéj giełdzie, oprócz małych lądowych dostarczeń, które szczególniéj co do pszenicy, z trudnością się sprzedawały- żadne ważniejsze tranzakcje nie miały miejsca, a na przysłane z Polski na dostawę wiosenną próby, nie znalazł się kupiec. Ceny więc pszenicy zostają nominalne, bo jeśli na piękne ziarno nie ma kupujących, to i ze sprzedażą ze spichrza, w nadziei poprawy, nikt się nie napiera.

Żyto cokolwiek spadło.—Łaszt wagi 122 do 125 funt. nie przynosi jak 206 do 216 guld., co za korzec warszawski czyni od złp. 15 gr. 16 do zł. 17.

Owies, jęczmień i groch bez odmiany.

Spirytus 14 talarów.

Kursa zamian. Londyn 3 miesięczny 198½ srgr. Hamburg 10 tygodni 45 do 45½, Amsterdam 70 dni 101½ Warszawa 8 dni 94½ do 95.

Makowski, Kendzior et Comp.

KURS GIEŁDY BERLIŃSKIÉJ.

Dnia 14 lutego 1851 roku. PAPIERY.	żądają	płacą.
Rossyjskie Inskrypcje w Certyf. Hamb. 4%. . . .	91	—
Rossyjsko-Angielska Pożyczka 5%	110¾	109⅞
Polskie Obligacje Skarbu 4%	80½	79
„ Listy Zastawne	—	94¼
„ Listy Zastawne nowe.	94¾	93
„ Obligacje Udziałowe	145¼	—
„ Obligacje 500 złotowe.	82⅛	81⅝
Certyfikaty B. P. na Oblig. cząst. lit. A. 300 zł. 5%	94¾	94
lit. B. 200 „ . .	18¾	18
		—

Średnie ceny żywności na targach Warszawy i Pragi.

dnia 14 lutego r. b.

	OD RS.	KOP.	DO KOP.
Żyta korz. 4 ćw.	2	73½	
Pszenicy ditto	3	81½	
Grochu polnego	3	45—	
„ cukrowego	3	92 —	
Fasoli. . . .	4	35 —	
Gryki. . . .	2	8—	
Jęczmienia . .	2	51—	
Owsa . . .	1	99½	
Mąki pszen. pr.	6	30 —	
ordyn. kor. 6 ćw.	5	32½	
„ żytn. pytlo.	—	——	
grycz. kor. 4 ćw.	3	———	
Kaszy jaglanéj.	4	99--	
„ grycz. zw.	3	67—	
„ drobnéj.	7	88½	
„ jęcz. perło.	7	98½	
„ „ ordyn	3	24½	
Siana cet. 100 f.	—	78½	

	OD RS.	K.	DO RS.	KOP
Słomy c. 100 f.	—	41½	—	——
Siana fura 1 k.	3	15 —	4	65—
„ „ 2 k.	5	40 —	8	10—
Słomy fura zw.	1	95—	3	40—
Drzewa sos. s.	7	44—		——
Wół dobry.	35	10 —	67	50—
„ średni.	27	——	34	20 —
„ lichy.	18	90 —	26	32½
Cielę. . .	2	10—	3	60—
Baran. . .	—	——	—	—--
Wieprz dobry.	12	——	18	90 —
„ średni.	10	——	11	50—
„ lichy.	5	45—	9	75 —
Masła funt.	—	17½	—	——
Słoniny „	—	10- -	—	——
Kartofli korzec	1	3½	—	——
Okowity garn.	—	76½	—	——
Szumówki gar.	—	45½	—	——

Sprowadzono w dniu wczorajszym na targ Pragski z Cesarstwa Rossyjskiego przez tutejszych kupców: wołów sztuk 308, z różnych miejsc królestwa 217, ogółem wołów sztuk 525, wieprzy 609 cieląt; 907 baranów — z tych zakupili rzeźnicy tutejsi na konsumcję mieszkańców wołów sztuk 376, wieprzy 498, cieląt 902.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIÉJ.

Dnia 18 lutego 1851 roku.		ŻĄDAJĄ R. sr.	ŻĄDAJĄ kop.	DAJĄ R. sr.	DAJĄ kop
1. WEXLE.					
Berlin 100 talarów . .	2 M. .	94 --	80—	—	—
Gdańsk 100 talarów . .	2 M. .	—	—	94 —	50 -
Hamburg 300 b. m. k. . .	2 M. .	143	85—	—	—
Londyn 1 funt sterlin. . .	3 M. .	6 --	36 —	—	—
Lipsk 100 talarów . .	2 M. .	-	—	—	—
Moskwa 100 rub. sr. . .	1 M. .	99—	50—	99	—
Petersburg ditto. . .	1 M. .	—	-	—	—
Paryż 300 franków . .	2 M. .	76 —	65--	—	—
Wiedeń 150 złr. . .	2 M. .	76 —	—	—	—
Wrocław 100 talarów . .	2 M. .	—	—	—	—
2. MONETY.					—
Imperjały	.	—	—	5 –	16½
Holender. dukaty nowe . .	.	—	—	3 —	——
ditto stare ważne .	.	——	——	——	——
Frydrychsdory Pruskie . .	.	——	——	——	——
Rossyjskie assygnaty . .	.	——	——	——	——
Austrjackie bilety bankowe za 150 zł r.	.	——	——	——	——
3. PAPIERY.					
Obligi Skarbowe za 100 rs.	.	——	——	——	——
„ „ „ 4% rs.	.	82 —	46—	——	——
Listy zastawne nowe białe daw. bez kup. (*)		——	——	——	——
„ „ nowe za 100	.	14—	98—	14—	97—
Obligacje udziałowe na 300 złp.	.	——	——	136	——
Obligacje cząstkowe na 500 złp.	.	——	——	——	——
Certyfikaty Banku lit. B. na 200 złp.	.	——	——	77—	32—
Serje wylosow. lit. na — złp.	.	——	——	——	——
Dowody Kom. Certyf. Likw. złp. 100	.	3 —	60 —	3 —	45 —

Wartość kuponu kop. 9⅓

W Drukarni Gazety Warszawskiéj.—Wolno drukować.—w Warszawie dnia 6 (18) lutego 1851 r.—Starszy Cenzor L. T. Tripplin.